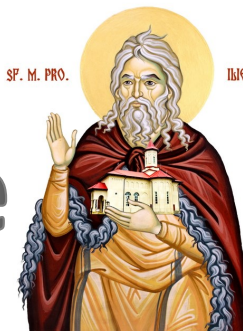

Speranța Sfântului Ilie

Foaie săptămânală a Parohiei Sf. Ilie cartier
Speranța din Piatra-Neamț

Duminica dinaintea Nașterii Domnului (a Sfinților Părinți după trup ai Domnului)

Apostolul citit dublează și îmbracă în haină plină de înțeles duhovnicesc textul evanghelic. Sf. Evanghelist Matei înșiră genealogia trupească a Domnului Iisus Hristos, Mesia Cel demult promis și îndelung așteptat. Sf. Apostol Pavel subliniază că toți am devenit rude cu Domnul Hristos, am fost adoptați ca frați ai Săi și suntem părtași la viața și bucuria și slava Preasfintei Treimi, revărsată în familia Bisericii, și vrea să ne alăturăm membrilor acestei familii, care ființează de la patriarhii Vechiului Testament și continuă cu profeții și toți dreptii, până astăzi.

Unii au avut o viață rodnică, au biruit forțe redutabile ale antichității, și totuși au conștientizat că relația cu Dumnezeu și nădejdea în împlinirea făgăduințelor Lui stă mai presus decât toate. Alții au avut de suferit pentru credința și nădejdea lor, știuți și neștiuți. Primii au avut și ei neajunsurile lor în viață, cei din urmă au primit și ei

binecuvântari, nu doar cruce și nevoită. Au așteptat până și în Iad coborârea Mântuitorului, în întuneric, lângă Raiul cel închis și păzit de îngeri (fără a suferi asemenea păcătoșilor).

Pentru acel "ceva mai bun", care s-a împlinit când Mântuitorul a zdrobit puterea Iadului și a deschis porțile Raiului, au primit și cele plăcute, și cele dureroase. Pentru relația lor cu Dumnezeu, pentru făgăduințele Lui, au înțeles că se cuvine să-I închine toată viața. Nu s-au uitat la gura lumii, la ceea ce lumea considera suferință și fericire, bine și rău, ci s-au lipit din tot sufletul, din toată puterea, de Dumnezeu.

Au așteptat o viață întreagă, ba chiar și dincolo de moarte, oare noi nu putem să facem același lucru astăzi, când ne este mult mai ușor decât lor? Masia deja a venit, noi căutăm să-L reinvităm în case și în familii și în suflete prin Spovedanie și mai ales prin împărtășirea cu Trupul și Sângele Lui. Reînnoim relația cu El, fratele nostru mai mare, chemându-L în casa măturată, trupul cumițit prin post și sufletul primenit prin chemarea neîncetată cu "Doamne Iisuse..." și celelalte rugăciuni tainice și publice, rostite și cântate. Ieslea e sufletul, peștera e trupul, animalele sunt mădularele trupului, păstorii gândurile, îngerii mintea unită cu inima.

Mesia sălășluiește deja în adâncul ființei noastre, primit la Botez. Se cuvine să nu-L mai zidim într-o cameră ”de bună”, aproape niciodată folosită, ci să dărâmăm zidul, să stricăm ușa, să-L simțim cum luminează și împărățește ca Domn și Învățător al vieții noastre. Să ne curățim, să ne luptăm cu noi înșine, să ne hotărâm a trăi creștinește, să creștem în cunoștință și în virtute—fapte bune. Să primim acest prunc dumnezeiesc cu bucuria, cu binecuvântarea, dar și cu responsabilitățile și ostenele pe care ni le aduce. Am făcut-o cu pruncii noștri, fără să așteptăm ceva de la ei când vor crește și-și vor construi propriul viitor, oare nu o vom face pentru Pruncul Care va rămâne cu noi în casă și ne va lua în casa Lui, lângă Părintele ceresc?

Sf. Evanghelie înșiră genealogia Mântuitorului, de la Avraam—părintele vechiului popor ales Israel, până la Iosif, logodnicul și protectorul Sf. Fecioare. Aceste nume, dintre care puține sunt cunoscute nouă, aveau rolul de a demonstra autenticitatea Domnului Iisus ca Mesia-Hristos: că este evreu, că aparține spiței lui David profetul și regele, că S-a născut în Betleemul Iudeii, că S-a zămislit și născut din Fecioară.

Îndoiala și bănuiala dreptului Iosif ne ajută ca noi să nu ne mai îndoim, ci să punem încrederea temelie credinței și să creștem în nădejdea celor care vin în universul vieții noastre prin Iisus Hristos. Numele Iisus aflăm că înseamnă

Mântuitor, iar Emanuel—Dumnezeu este cu noi.

Învățăm din delicatețea dreptului Iosif să nu judecăm, să acoperim păcatul aproapelui, dar să nu ne asociem, să nu ne facem părtași, tovarăși cu el. Din numele puse Domnului aflăm că numele pe care le punem copiilor trebuie să fie creștinești, să însemne ceva, ceva legat de nașterea lor și de așteptările noastre cu ei, ba chiar și ceva duhovnicesc, mai înalt: să nu ne jucăm cu cuvintele, ele înseamnă mereu ceva la Dumnezeu, să nu rostim vorbe goale, nici Lui, nici oamenilor, nici pe noi să nu ne îmbătăm cu apă rece.

În genealogia Mântuitorului se găsesc și păgâni, semn că a venit și pentru noi, nu doar pentru evrei; se numără și femeii care au păcătuit, ca să înțelegem că Biserica este deopotrivă a bărbaților și femeilor, chemați împreună la sfințenie și la slujirea aproapelui, ca să pricepem că Dumnezeu ne primește cu păcatele noastre și le curățește, iar cei curății, pocăiți, devin lucrători ai purtării Sale de grijă, ai planului Său cu lumea întreagă, ai binelui și adevărului, spre pomenire veșnică.

Marti, de Nașterea Domnului, Apostolul ne spune scurt și cuprinzător că Fiul lui Dumnezeu S-a făcut om ca pe om să-l facă fiu al lui Dumnezeu, iar ca titulatura să nu rămână doar etichetă și vorbă goală, Duhul Sfânt ne este dat imediat după Botez ca în inimile noastre să putem striga

către Tatăl și să fim auziți ca fii adevărați și să ne simțim moștenitori ai împărăției Sale. Locul e pregătit, frecvența deschisă și asigurată de Duhul Sfânt, locuința cerească ne așteaptă. Ne vom folosi de toate acestea, sau rămânem doar cu odihna trupească, mâncarea, băutura și un pic de comuniune familială, când am putea să le umplem de har și să le adăugăm sens și putere?

Sf. Evanghelie spune că Nașterea Domnului a fost apreciată de oameni străini de credință, adică magii, dar care știu să caute pe Dumnezeu și rânduielile Sale, să se ostenească pentru a găsi binele și adevărul în lume, Căruia să-i aducă daruri, adică ce au ei mai bun în vistieriile inimii lor, dar a fost o pacoste pentru cei care credeau doar de ochii lumii, sau atâta timp cât nu-i deranja cu ceva credință declarată verbal și pe hârtie. Irod s-a arătat ipocrit, viclan, dornic de putere, ucigaș de copii; din cauza lui, Sf. Familie a emigrat în Egipt, ca apoi să se întoarcă în Nazaretul Galileii, rupându-se de locurile natale, Betleemul Iudeii.

E plin și azi de astfel de ipocriți și de "credincioși" care se declară ortodocși cât timp le convine, dar care apelează la inexistența credință purtată în suflet sau fac urât dacă la un moment dat li se mai spune și NU când nu sunt pregătiți pentru ce serviciu religios vor de la Biserică. Mai sunt și din cei care merg la biserică, pe la mănăstiri, fac daruri și donații (Irod a restaurat templul din Ierusalim), dar fac tot

posibilul să nu ia în serios credința și trăirea ei. Vai de preotul care încearcă să-și ia prea în serios misiunea, de soțul sau soția care ajunge să deranjeze cu viețuirea creștină și pune anumite restricții celuilalt, de copilul care vrea să aplice credința învățată la școală sau canonul primit de la duhovnic și pune la treabă pe părinții netrăitori, de nașul/nașa care mai verifică din când în când dacă și-a pus sufletul garant degeaba, de angajatul care își vinde doar timpul și priceperea, nu și inima la patron!

Miercuri, 26 decembrie, a doua zi de sărbătorire a Nașterii Domnului, dedicată în special Maicii Sale și soborului ei, adică adunării îngerești și omenești care în jurul Fiului Tatălui ceresc slăvesc și se bucură de Nașterea Lui întru și între noi.

Apostolul accentuează că suntem una și frați cu Fiul lui Dumnezeu, care pentru noi constituie Arhieru veșnic, milostiv mijlocitor și ajutor ca cei aflați în ispite, adică noi frații Săi mai mici, să ajungem din prunci, maturi în credință, din oameni apăsați de vrăjmași și neputințe, o familie plină de har, de înțelepciunea și puterea lui Dumnezeu, a cărei viață se zidește de aici și continuă dincolo, trecând prin moarte ca printr-o simplă ușă. Același Apostol se citește mereu când facem o Agheasmă, ca să ne aducem aminte în ce stare vrem să ajungem din nou, la sfârșitul slujbei, pentru ca să ne continuăm cu nădejde, alături de sfinți, călătoria

acestei vieți.

Pentru cursivitatea povestirii, am unit Evanghelia de Crăciun cu cea de a doua zi a sărbătorii, spunând acolo că niște străini de credință au știut să aprecieze credința și nu au vrut să-i facă rău, întorcându-se acasă îmbogățiți, deși au dăruit, ascultând de împăratul veșnic și neascultând de cel pământesc, iar cei care cică așteptau pe Mesia nu L-au primit în casele lor, ba chiar L-au căutat să-L omoare. Așa pățim și noi dacă ne umplem casele de lucruri nu neapărat rele, dar în plus și nefolositoare, viețile de preocupări lumești, ajungem să nu mai avem loc pentru Hristos. Asemenea acelei familii care după ce a scăpat de oaspeți, a primit în casă pe Sf. Fecioară și pe Mesia, să scăpăm și noi cât de repede de oaspeții de noi poftiți, dar care ajung să ne epuizeze sufletele și viața, făcând loc lui Dumnezeu, îngerilor și sfinților, care aduc prospețime, liniște și adevărată plinătate.

Joi, 27 decembrie, a treia zi de praznic și Sf. Întâi Mucenic Ștefan. Apostolul este în aceeași notă cu zilele precedente. Sf. Iacov, ruda Domnului și episcop al Ierusalimului, îndeamnă să primim pe Mesia și învățătura Lui în sufletele noastre, să ne facem împlinitori ai voii Sale, nu doar ascultători pasivi ai cuvintelor credinței și vorbitori în deșert, ca și cum Cuvântul întrupat nu i-a învățat nimic nici de minte, nici de cuvânt, nici de faptă.

Fericirea vine pentru cei care nu se uită în credință ca într-o oglindă, să vadă o reflecție frumoasă, apoi să plece mai departe fericit că arată bine, deși pe dinăuntru numai bine, pace și fericire nu este. Casa curată, masa bogată și înconjurată de cei dragi, bradul, colindele, neaua, toate îmbracă, împodobesc, adaugă, dar baza se găsește în sufletul creștinului care împlinește "legea desăvârșită a libertății" și stăruie în ea, acela se poate numi cucernic.

Cucernicia, după cum ne aducem aminte, este cuvântul care caracterizează pe mireni. Preotul de mir se numește preacucernic, adică cucernic în toate. Acesta este titlul adăugat imediat celui de creștin ortodox, adică dreptslăvitor. Sf. Iacov atenționează că se numește adevărat cucernic acela care se implică milostiv în ajutorarea aproapelui, dar se delimitează, nu se bagă în necurățiile lumești. Așadar, creștinul mirean caută un echilibru din a nu sta pasiv când e un bine de făcut și a sta deoparte când ceva îl poate murdări în fața lui Dumnezeu, aceasta fiind esența viețuirii pe pământ, în societate.

Sf. Mucenic Ștefan arată prin viața Sa câtă putere umple creștinul iubitor de Dumnezeu, cum cei din jur își schimbă viața ascultându-l, reușind în sfârșit să biruiască răul din gând, din simțire, din trup, din lucrare. Inevitabilele ispite nu reușesc să atingă sufletul unui astfel de creștin, ci doar lovesc în omul din afară, așa cum Sf. Ștefan a suferit

martiriul, omorât cu pietre, dar ochii lui vedeau deja pe Fiul de-a dreapta Tatălui, iar inima lui ierta din adânc pe cei care se răneau omorându-l iar lui prilejuiau cunună veșnică.

El este exemplul că primind pe Mesia în făptura și viața noastră, ne curățim, creștem, rodim, răspândim lumină, stărnim împotriviri, dar bucuria dinăuntru, aceea de Fiu al lui Dumnezeu, frate și prieten al lui Hristos, casnic al lui Dumnezeu și împreună-cetățean cu sfinții, aceea nu piere, nici nu poate fi lovită. După cum arată Părinții Bisericii, odată învinse patimile, inima curată se umple simțit de har, iar toate ispitele lovesc neputincioase dinafară, iar omul le suportă pentru alții. Ostenelile durează până ne curățim, perioada de după aceea nu o mai simțim ca împovărătoare, ca trudă, iar durerile inevitabile înmulțesc de fapt fericirea în har.

În Ajunul Crăciunului, luni, la 24 decembrie, Sf. Muceniță Eugenia. La muți ani celor care îi poartă numele!

Vineri, 28 decembrie, Sf. și Dreptul Iosif, să urăm La mulți ani celor care îi poartă numele. Putem suna și pe cunoscuții romano-catolici, chiar dacă ei sărbătoresc Sf. Familie la 30 decembrie.

S-au strâns 7010 lei pentru candelabru.

Programul slujbelor de sărbători:

- **Luni, 24 decembrie, ora 17.00—Vecernie**
- **Marti, 25 decembrie, ora 7.00—Utrenie și Sf. Liturghie**
- **Miercuri, 26 decembrie, ora 9.00—Sf. Liturghie**
- **Joi, 27 decembrie, ora 9.00—Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți**
- **Sâmbătă, 29 decembrie, ora 16.00—Vecernie**
- **Duminică, 30 decembrie, ora 7.00—Utrenie și Sf. Liturghie**
- **Luni, 31 decembrie, ora 17.00—Vecernie; ora 18.00—Slujbă de mulțumire pentru 2018 și de rugăciune pentru 2019**
- **Marti, 1 ianuarie, ora 9.00—Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți**
- **Duminică, 6 ianuarie, ora 7.00—Utrenie, Sf. Liturghie și Sfințirea cea mare a apei**
- **Luni, 7 ianuarie, ora 9.00—Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți**
- **Sâmbătă, 12 ianuarie, ora 16.00—Vecernie; ora 17.00—Spovedanie. Reintrăm în programul obișnuit.**

